

Jólapakkarnir koma væl við

Føroysku sjómansheimini senda ikki bert jólapakkar til føroyska sjófólkið

Síðani fyrst í trissunum hava sjómanskvinnur ringarnir í Føroyum sent jólapakkar til skipini. Pakkarnir koma úr øllum landinum.

Kvinnurnar í sjómanskvinnuringunum koma saman alt árið, har tær binda og práta.

Á hvørjum ári gera tær okkurt til sjófólkið og síðani verða pakkarnir sendir til sjómansheimini í Havn og í Runavík.

Fólk frá sjómansheimunum syrgir síðani fyri, at pakkarnir koma umborð á skipini, so teir, sum eru við skipunum kunnu hava nakað at pakka upp á jolum, og

eisini á havinum kunnu vera í jólahýri.

2600 pakkar

Í fjør vóru uml. 2600 pakkar sendir til skipini. Teir vórðu sendir líka til Amerika, Afrika og New Zeland.

Pakkarnir verða ikki bert sendir til føroysk skip, men eisini til útlandsk skip sum eru við Føroyar á jolum.

Sjómennirnir eru sera væl nøgdir við jólapakkarnar og teir plaga at senda sjómansheimunum eina heilsu í útvarpinum.

Jonna

Nýggjasta frá Flügger:

Umhvørvisvinarligur klædningur til vegg

Flügger er nú komið á marknaðin við nýggjum veggjasklædningi, ið hevur somufyrir munir sum glasvevnaður, men kortini ikki hevur teir somu umhvørvisligu vansarnar

Glasvevnaður hevur í mong ár verið eitt hitt mest brúkt, tá talan er um veggjasklædning.

Hetta er ein sterkur klædningur, og tá hann er málaður í onkrum vøkrum liti, prýðir hann veggina, samstundis sum hann fjalir rivur í veggnum og verjur móti, at nýggjar rivur koma.

Men sum so mangt annað, hevur glasvevnaður eisini sínar trupuleikar við sær. Dustið frá glasvevnaði kann darva húð, eygum og slímhinnum.

Júst av hesi orsök er Flügger í Danmark nú komið fram við einum nýggjum slagi av vevnaði, ið er umhvørvisvinarligur. Hesin vevnaður, ið er Wall-hess struktúr, er settur saman av sellulosu og polycetertrevjum við acrylplaststrukturni uttaná. Við øðrum orðum ein klædningur, ið er

nógv vinarligari í og ímóti umhvørvinum enn tað, ið brúkt hevur verið áður.

Hesin nýggi Wall-hess struktúrur hevur samstundis júst somu eiginleikar og vanliga glasvevnaðurin, ið hevur verið brúktur í mong ár, so hann umframt at vera prýðiligur, eisini fjalir rivur í veggnum og verjur móti, at rivur koma.

Við nógvum skúmtapi er tann vansi, at í tí er bloytingarevni, ið við tíðini sleppa ígjøgnum málingina, so veggurin klístrar. Hetta hendir ikki, tá talan er um henda nýggja Wall-hess struktúr, av tí at akrylskúmi er vællegnað at mála útyvir.

Nýggi klædningurin er lættur at seta upp og fæst í meturbreiddum rullum í ymsum mynstrum. Og nógv minni máling fer til hvønn fermetur.

Finnbogi Ísakson, blaðstjóri á »nýggja« Fjúrtaða:

Tjóðveldið ikki bygt á huldufólk

»Tí verður Fjúrtaði eitt blað, ið ikki nýtir dulnevni, uttan at fólk skulu vita, hvør tað er, sum skrivar,« sigur blaðstjórin Finnbogi Ísakson, ið sjálvur annar starvast á tjóðveldismálgagninum, ið kemur útaftur av nýggjum í dag eftir at hava ligið stilt í longri tíð

Finnbogi Ísakson, blaðstjóri á Fjúrtaða: »Vit bæði vóna og vænta, at upplagið á blaðnum innan alt ov drúga tíð finnur eina fasta legu.«
Mynd: Hilmar Jan

Í dag kemur málgagn Tjóðveldisflokksins, Fjúrtaði, útaftur, eftir at hava ligið stilt í longri tíð.

»Onkur mátti taka stig til at fáa blaðið í gongd aftur, og eftirsum eg ikki havi nakað borgarligt starv, eri eg blaðstjóri á Fjúrtaða, og afturat mær á blaðnum havi eg so eitt annað fólk,« sigur Finnbogi Ísakson, sum eisini er formaður Tjóðveldisflokksins á tingi.

Lættari hjá lesaranum

»Vit fara í blaðnum at geva rúmd fyri bæði tíðindum og politikki, eins og pláss eisini verður fyri ymsum meiningum, ið allar hava tað til felags, at lesarin veit, hvør skrivar. Umframt fara vit at hava ymsar fastar teigar, ummæli og søgulig tíðindi, eins og vit í blaðnum hava eina føroyska myndasøgu, ið Óli Petersen teknar.«

Í blaðnum verða sum sagt fleiri fastir teigar, ið sambært blaðstjóranum hava til endamáls at gera tað lættari hjá lesaranum: »Um okkurt av tilfinnum

altíð er at finna á sama stað, er tað sjálvsagt lættari fyri lesaran, so hann veit, hvar hann finnur tað, ið kanska kann hava hansara serliga áhuga.«

Finnbogi Ísakson tekur sær av at stjórna blaðnum, og hevur hann ábyrgdina av tí. Tað eina fólk, sum er afturhoyndur á blaðnum setir og umbrýtur tilfarið, meðan Dimmalætting tekur sær av at gera reproarbeiði og annars taka sær av prentingini. »Men samstarvið við Dimmalætting er bert av reit handilslegum slagi, og tí vænta vit okkum nóg av,« sigur Finnbogi.

Tjóðveldið ikki bygt á huldufólk

»Orsøkin til, at alt tilfar í blaðnum verður navngivið, er vit so sleppa undan at skula hýsa teimum sokallaðu huldufólki,« sigur blaðstjórin. »Tað verður ikki á nokur huldufólk, at vit koma at byggja tjóðveldið á. Og tú kanst leggja afturat, at hesi huldufólk, ið eru at finna allastaðni í hinum blóðnum, eru at meta sum

fimmta kolonna hjá sambandsflokkinum. Og annars sær ikki út til at standa á við at fáa tilfar í blaðið, hóast fólk ikki sleppa at krøvja seg aftanfyri eithvørt dulnevni, sum í øllum hinum blóðnum.«

Hálvtríðja fólk

Blaðið, sum í dag kemur út, er 16 síður stórt, men so er ikki ætlanin, at tað altíð skal vera. Útgávudagarnir eru mikudagur og fríggjadagur, og blaðið miðar eftir at hava 12 síður mikudag og onkuntíð upp í 16 síður fríggjadag, men annars eisini 12 síður.

Sum sagt starvast fyrilits bert tvey fólk á blaðnum, men við tíðini er ætlanin at seta eitt fólk afturat at arbeiða halva tíð. Hetta fólk skal so taka sær av roknskap, bókhaldi og møguliga øðrum arbeiði.

Við lágum blussi

Nú Fjúrtaði byrjar aftur eftir drúgvum stöð, er tað við ikki ov nógvum blussi. Blaðið leigar høli frá Com-Data í Hoyvík í bygning-

inum hjá Svend Krosstein, og arbeiðsamboðini eru bert tey mest neyðugu.

»Her á blaðnum bæði vóna og vænta vit, at tað fer ikki at taka so langa tíð at fáa nøkumlunda stýring á, hvussu stórt upplag vit skulu hava, men í fyrstuni mugu vit sjálfandi royna okkum fram og so finna eina fasta legu sum frálíður,« sigur Finnbogi Ísakson, sum ikki er púra óroyndur í einum blaðstjórassesi.

Líkist Tíðindablaðnum

Í síni tíð var hann blaðstjóri á Tíðindablaðnum, og hóast long tíð er gingin síðani tað, er ikki óvæntandi, at Fjúrtaði í útsjónd fer at minna nakað um Tíðindablaðið. Tað avsannar blaðstjórin í hvussu er ikki:

»Sum heild trúgvi eg ikki, at Fjúrtaði í dag og Tíðindablaðið tá minna so nógv um hvørt annað, men á onkrum øki kanska. Tann einfalda uppsetingin, ið ger tað lættari hjá lesaranum at finna tað, teir leita eftir, er kanska nakað av tí, sum líkist Tíðindablaðnum, og so eisini tað, at bæði tað her á blaðnum skrivaða tilfarið og tað innsenda eru navngivin, so fólk vita, hvør skrivað hevur.«

hj.